

בש"פ 3358/19 - מדינת ישראל נגד יניב בן עוז

בבית המשפט העליון

בש"פ 3358/19 - א'

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

העוררת:

מדינת ישראל

נגד

המשיב:

יניב בן עוז

בקשה מטעם המשיב לעיון מחדש בהחלטתי מיום
17.5.2019

בשם המשיב:

עו"ד איתן להמן

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון חוזר בהחלטתי מיום 17.5.2019. בגדרה, קיבלתי את ערר המדינה והוריתי על מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בת"פ 26484-04-19 (מחוזי י-ם).
2. בקשה זו מיותרת בתכלית, וטוב אילו לא הייתה מוגשת מלכתחילה. אמנם נכון אני לקבל את טענת המשיב כי הלה סמך את ידו על בש"פ 6718/14 סוויסה נ' מדינת ישראל (31.12.2014) ולא על בש"פ 1981/11, הדן בעורר בעל שם זהה (וצוין בפסקה 7 להחלטתי); ואולם, החלטה זקובעת כי "נאשמים בעבירות של סחר בסמים לא ישוחררו לחלופת מעצר, אלא בהתקיים נסיבות חריגות" (ראו בש"פ 6718/14, פסקה 16), שממילא אינן מתקיימות בענייניו של המשיב כאמור בהחלטתי הנ"ל. בנוסף, טוען המשיב כי הוא לא נתן את הסכמתו לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו באישומים 1-7 לכתב האישום (אף שאישום 8, שעניינו ייבוא סם מסוכן בכמות גדולה, חמור דיו כדי להצדיק מעצר עד תום ההליכים). אין בידי לקבל טענה זו. בדיון שנערך לפניי ביום 17.5.2019, המשיב השליך את יהבו על

טענות שעניינן הדחה לדבר עבירה על ידי סוכן משטרתי מבלי לחלוק על קיומן של ראיות לכאורה על עצם ביצוע המעשים. זאת ועוד: בית משפט קמא קבע בהחלטתו מיום 30.4.2019 במ"ת 26461-04-19, באופן שאינו משתמע לשתי פנים, כי "בחינה של מכלול חומר הראיות מגלה כי קיימות ראיות בעלות פוטנציאל הרשעתי, במידה הנדרשת כדי לבסס מעצר עד תום ההליכים של [המשיב]" ואף הוסיף כי המשיב "אינו מתכחש למעורבותו במיוחס לו. הוא רק מנסה להקטין את חלקו, בעיקר בהינתן מעורבותו של הסוכן המשטרתי".

3. לאור האמור לעיל, לא מצאתי לדון מחדש בהחלטתי הנ"ל ולשנותה.

4. הבקשה נדחית אפוא בזאת.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ט (19.5.2019).

ש ו פ ט